

గలగలా గోదారి

-భైరవయ్య

“ఈవేళ పుష్కలావర్తుడు రాలేదేమిటోయ్” అన్నారు సబ్బయ్య గారు.

“ఏమిటే పప్పిలా తగలడిందీవేళ” అన్నారు అవధానిగారు విసుక్కుంటూ.

“ఆ స్త్రీడరుగారింటనుంచైనా పట్టుకొచ్చి నోట్లో పొయ్యవే తల్లీ. దాహంతో ప్రాణం పోయేలాగుంది” అని బతిమాలుకుంది కామయ్యగారి తల్లి, మనవరాల్ని.

ఆ మధ్యాహ్నం చాలా మంది ఇళ్ళల్లో పిల్లలు అన్నాల దగ్గర మారాం చేశారు. మగాళ్ళు అసంతృప్తిగా భోజనాలు ముగించారు. వయసుమచ్చినవాళ్ళు ‘దాహం తీరటంలేదే తల్లీ’ అని వాపోయారు.

ఈ పుష్కలదాహానికంతటికీ కారణం పుష్కలా వర్తుడురా అబ్బాయ్.

ఆ వూరో తాలూకా కేంద్రం. ఆ వూరికో మున్సిఫ్ కోర్టు, టెన్నిస్ కోర్టు వున్నాయి. కాబట్టే దొర పుణ్యమా అని పారుతున్న కాలపుంది. గవర్నమెంటాసుపత్రి, అందులో ఎల్.ఎన్.పి. డాక్టరు వున్నారు. డచ్చినాళ్ళ టైములో కట్టిన బిల్డింగులూ వున్నాయి. ఆ బిల్డింగ్లో సైక్లూలుంది. ఆ చుట్టుపక్కల స్థాపించిన మొదటి సైక్లూలేదే. ఆ స్కూల్లోనే చదువుకుని, స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొన్నవాళ్ళు చాలామందే వున్నారు. ఆ వూళ్ళో లేనివి కుళాయిలు. కుళాయిలంటే అప్పటి కింకా ఎవరికీ తెలియదురా అబ్బాయ్. ఒకటో, అరో తప్ప మిగతా నూతులన్నీ ఉప్పనీటివే. కాలవలో నీళ్ళు పెద్దిళ్ళలో వాళ్ళు తాగుతే. ఎందుకంటే, సమస్తపన్నూ ఆ కాలవ గట్టమ్మటే జరుగుతాయి పొద్దుట లేచిన దగ్గర్నుంచీ. ఊరునామకుని, నిండుగా గోదావరి పాయ ప్రవహిస్తున్నా, ఆనీరు పానయోగ్యం కాదురా అబ్బాయ్.

ఎందుకంటావా- ఆ వూరికి ఏడుమైళ్ళ దూరంలో సముద్రముంది. ఆ సముద్రంలో ఈ గోదావరి పాయ కలుస్తుంది. ఆ కలయిక వల్ల, ఆ అవణుడి సారాన్ని ఈ తల్లి ఒంటబట్టించుకుంది. అందువల్ల, ఆ నీరు నోట్లో బేడితే నాలిక వూడిపోయేటంత పుష్పగా వుండడంతో, నూతిలో నీటితోటే సరిపుచ్చుకునేవారురా అబ్బాయ్ చాలామంది. వంట బ్రాహ్మిల్ని పెట్టుకోగల సత్తావున్న వాళ్ళు, లాకుల దగ్గర మంచినీటి చెరువునుంచి నీరు తెప్పించుకునేవారు. జబ్బు పుష్టివుండి, గావంచాలో రోడ్డు మీదికెళ్ళడానికి మొహమాట పడాల్సిన అవసరం లేనివాళ్ళో, లేదా అటువంటి వ్యక్తులు కల కుటుంబం వాళ్ళో, ఆ నీళ్ళు తెచ్చుకునేవారు. మిగతా జనం చప్పటి నూతినీటితోటే అవసరాలు తీర్చుకునేవారురాఅబ్బాయ్.

అలా ఆ వూరి జనం నీటికోసం అంగలారుస్తున్న సమయంలో, పుష్కలావర్తుడు ఆవిర్భవించాడురా అబ్బాయ్.

ఆ వూరి జనాభాలో సగానికి పైగా స్త్రీడర్లూ, ఉద్యోగస్థులూను. కచేరీలోనో, స్కూల్లోనో, దొరతనం

వారు ప్రవేశపెట్టిన అనేకానేక ఆఫీసుల్లో వాళ్ళకి పని. అందరికీ అవసరమైన తాగే నీరు అందించినవాడురా పుష్కలావర్తుడు. నీటి రుచి తెలియజెప్పినవాడురా. కోడికూయక మునుపే లేచి, అపరాధం వేళవరకు నీళ్ళు మోసి, ఆర్తులదాహం తీర్చి ఇంటికి జేరి, ఇల్లాలు వుడతేసి బెట్టిన మెతుకులు నాలుగు కడుపులో పడేసుకుని, ఒకింత విశ్రమించి, తిరిగి జీవుల దాహం తీర్చే కార్యక్రమంలో నిమగ్నడైపోయేవాడురా అబ్బాయ్, ఆ పుష్కలావర్త బిరుదాంకితుడు.

పుష్కలావర్తుడి అసలు పేరు పుల్లంబొట్లని చాలా మందికి తెలియదురా అబ్బాయ్. ఊరందరికీ పుష్కలా వర్తుడన్న పేరే ఎక్కువ తెలుసురా. ‘ఏమిటోయ్ పుష్కలావర్తుడూ విశేషాలు’ అని పెద్దవాళ్ళంటే,

పుష్కలావర్తుడు

‘పుష్కలావర్తంగారొచ్చారని చెప్పండ్రా’ అని నడి వయసువాళ్ళనేవారు. ‘నాయనా పుష్కలం’ అని ముసలమ్మలు పిలుస్తే, ‘పుష్కలయ్యగారు’ అని బీదా బిక్కి వ్యవహరించేవారు.

లోటా పుచ్చుకుని చిన్న పిల్లలు వెళ్ళినా, బిందెలు పట్టుకుని పెద్దవాళ్ళడిగినా; ఎవరూ, ఏమిటీ, ఏమిచ్చారు అనే ప్రశస్తి లేకుండా ఆ పాతలు నింపడమే పుష్కలావర్తుడి లక్ష్యంరా అబ్బాయ్.

ఆ వూరి మంచినీటి ఎద్దడిని తీర్చినవాడని, ఏరస హృదయుడో పెట్టిన పేరే శాశ్వతమయి, సార్థక నామధేయుడయ్యాడురా ఆ పుల్లంబొట్లు.

ఆ పుష్కలావర్తుడి అసలు వూరు రాజోలు దగ్గర పల్లెలూరు. ఒంటికి చదువు అబ్బకపోగా; అతని తండ్రి పోగానే ఉమ్మడాస్థని చెప్పి లేని అప్పలు చూపించి, దాయాదులు పున్నదంతా వూడ్యేసుకున్నారురా అబ్బాయ్. ఉన్నవూర్లో వుండలేక, భార్యని వెంట బెట్టు కుని, వశిష్ట గోదావరి దాటి, ఈ వూరొచ్చి సడ్డాడ్డా. వూళ్ళోకి అడుగు పెట్టాక, అలికి ముగ్గులు పెట్టున్న పెద్ద అరుగుల లోగిలి కనిపిస్తే, ఆ లోగిలి గుమ్మం దగ్గర నిలిచిపోయాడా. కొంతదడుపుకి బయటికొచ్చిన జరి అంచు పుత్తరీయానికి సవినయంగా నమస్కరించి, క్లుప్తంగా తన పరిస్థితి వివరించి చెప్పాడు. అంతా నిన్నాక, “ఈరోజు కిక్కడ బస చెయ్యవయ్యా పుల్లంబొట్లూ. ఏం చెయ్యాలో అన్నది రేపాలోచించుకుందాం!” అన్నారా ఆయన.

“చిత్తం” అన్నాడా పుల్లంబొట్లు.
“స్వహస్తమా, లేక సహపంక్తికొస్తావా?”
“చిత్తం. తమరికిబ్బంది. స్వహస్తమేనండి.”
“సరే అయితే. ఆ తూర్పువేపు వసారాగదిలో సర్దుకోండి అందాకా, తరవాత మార్దాం.”
“చిత్తం, చిత్తం” అని ఆ దంపతులిద్దరూ దోసిలోగ్గి మొక్కారా.

అలా సూరయ్యగారింట్లో, వారి ఆదరణకి పాత్రుడయ్యాడురా పుల్లంబొట్లు.

పుల్లంబొట్లు జబ్బపుష్టి మనిషిరా అబ్బాయ్. మూగిన మామిడి పండులా వుంటాడు. భారీ విగ్రహమే. ఒంటికి అక్షరముక్కు అంటలేదు. ఆ రోజుల్లో, తాతలు విద్యత్రుతిభతో అగ్రహారాలు సంపాదించు కుంటే, ఆ విద్దెల తల్లిని నిర్లక్షించి తండ్రులు బతికారు. కొడుకులు బట్టకట్టేసరికి, అగ్రహారాలు అన్యల పాలయ్యాయి. చదువు అటకెక్కి కూర్చుంది. ఆ విధంగా అటు విద్యని, ఇటు సంపదనీ రెండింటినీ పొగొట్టుకున్నారా నాటి అగ్రహారీకులు. ఆ కోవలో వాడేరా పుల్లంబొట్లు. ఒక్కటే సుగుణంరా అబ్బాయ్. అగ్రహారీకుల అహంకారం మటుకు అబ్బలేదురా. అదే నేడు శ్రీరామ రక్షే నిలిచిందిరా అబ్బాయ్.

ఆ రాత్రి సూరయ్యగారింట్లో గడిచిపోయిందిరా పుల్లంబొట్లుకి.

తెల్లవారిన తర్వాత, ఓ నిర్లయానికొచ్చిన సూరయ్యగారు, “ఏమయ్యా నువ్వున్న పరిస్థితిలో ఒక మార్గం పుత్తమంగా తోస్తోంది. నీకు సమ్మతమైతే ఆ పని చేద్దువుగాని” అన్నారా అబ్బాయ్.

“చిత్తం. తమరెలా చెబితే అలాగేనంది.”

“ఈ వూరికి మంచినీటి ఎద్దడి బాగానేవుందయ్యా. మాకు ఫరవాలేదు. ఆ గంగమ్మ తల్లిదండ్రుల వల్ల, వారికేళ సలిలంలాంటి నీరువడింది మానూతిలో. మా నుయ్యి లాంటి నూతులు మొత్తం వూరిమీద మూడో, నాలుగో వున్నాయంతే. మిగతా నూతుల్లో నీరు చప్పగానో, కొంచెం పుష్పగానో వుంటుంది. జనం మంచినీటి కోసం తహతహలాడిపోతున్నారయ్యా.”

“చిత్తం.”
“లాకులదగ్గర మంచి నీటి చెరువుంది. అదిక్కడికి కోసెడు దూరముంటుంది. అక్కడి మంచి రోజూ నీరు తెచ్చుకోవడమన్నది సాధ్యం కాదయ్యా.”

“చిత్రం.”

“నువ్వుగనక రోజూ ఆ నీరు తెచ్చిపోస్తినా, తర తరాలుగా నీకీ వూరు ఋణపడి వుంటుంది. ఆ విధంగా రిజిస్ట్రీ గడుస్తుంది. ఏవంటావ్?”

“చిత్రం. కానీ జల వికరణం...”

“దోషమంటావు. కాదయ్యా. దానికి వెల నువ్వు నిర్ణయించటం లేదు. నువ్వు చేసేదల్లా, ఆ నీరు తెచ్చి పోయ్యడమే. అందుకు సంతోషంగా, ఈవూరు నిన్ను సత్కరించుకుంటుంది, ఏవంటావ్, అన్నారా సూర్యుగారు.

“చిత్రం. పెద్దలు మీరు చెప్పినట్టే నడుచు కుంటాను” అన్నాడా పుల్లంభొట్లు.

వెంటనే నాలుగు నీరుల నాళ్ళకి చెప్పడం, నాళ్ళు ఆనందంతో అంగీకరించడం జరిగిపోయిందిరా అబ్బాయి. సూర్యుగారు, ఆయన యింట్లోదే శుభమైన ఇత్తడి బిందె తోసింది, పుల్లంభొట్లు భుజంమీద వుంచారా. ఆవిధంగా, పుల్లంభొట్లు ఆవూరికి పుష్కలావర్తుడై పోయాడా అబ్బాయి.

ఆ రోజు నుంచి పుష్కలావర్తుడి జీవితం ఒక ఒరవడిలో పడిపోయింది. నాలుగో రుణమునే లేచిన మనీషి, రాత్రి దీపాలుపెట్టేవేళ వరకూ బిందెకొద్దీ నీరు ఆ చెరువులోంచి తెచ్చి వూరి దాహం తీర్చ సాగాదురా అబ్బాయి. ఒక బిందెకి కానీ చొప్పన ప్రారంభమై, అర్థణాకి ఆనందంగా పెంచిందిరా ఆ వూరు. అదేగాక, పెరట్లో కాసిన కాయోపండ్ అతనికివ్వడం రివాజయిపోయింది. పాలాలున్న స్తీడర్లు,

పెద్దలోగళ్ళవారూ వీలయినప్పుడల్లా ధాన్యమో పప్పో “పట్టుకెళ్ళవోయ్ పుష్కలావర్తుం” అని నవ్వుతూ యివ్వడమూ ఆనవాయితీ అయిపోయింది.

పండుగకో-పబ్బానికో, వ్రతానికో-పుద్యాసనకో పుష్కలావర్తుడి భార్యని పిలిచి బొట్టుపెట్టి తాంబూల మివ్వడమూ నిత్యకృత్యమయిపోయింది.

మొదట ఆసరా యిచ్చిన సూర్యుగారి అండ కొండలా వుండనే వుందిరా అబ్బాయి.

అలా నిశ్చింతగా గడిచిపోతున్నాయీరా రోజులు పుష్కలావర్తుడికి.

అతని దినచర్యలో మార్పు లేదురా. బ్రతుక చీది యెరగదురా. సకృత్తుగా లంఘనం చెయ్యాలన్నా అర వూట మించి వుండేవాడు కాదు.

“అదేవిట్లోయ్. అంత జ్వరంతో రాకపోతే యేం కొంప మునిగిందీ” అన్నా వినేవాడు కాదు, ‘ఇదేం చేస్తుందండీ’ అంటూ.

అలా నిండుగా, మంచిపీటిసారలా, రోజులు వెళ్లిపోతున్నాయిరా పుష్కలావర్తుడికి.

ఉదయం ఆరింటికల్లా రమ్మనమని కబురొచ్చిందిరా సూర్యు దగ్గర్నుంచి. ఉరుకుల మీద వెళ్ళిన పుష్కలావర్తుడికి సూర్యుగారు, ఇంకా కొందరు స్తీడర్లు, పెద్దవాళ్ళు కనిపించారా. అతని గుండె కొంచెంగా రుణముందనుకో అబ్బాయి.

“రావయ్యా రా” అన్నారు సూర్యుగారు.

బిందె పక్కన అరుగు మీద పెట్టి, నెత్తిన చుట్టు కున్న గానంచా విప్పి భుజం మీద వేసుకుని వెళ్ళాడు

పుష్కలావర్తుడు.

సూర్యుగారి చూసండుకుని, ప్రకాశంగారు చప్పల్లు చరిచారు. మెడలో గంటలు మోగుతుండగా ఒంటెద్దు బండి వచ్చి అగిందిరా అబ్బాయి. అది విచిత్రంగా వుందిరా.

“ఇదిగోవయ్యా. ఇహనురంచి యిది వాడుకో అన్నారా సూర్యుగారు.

బ్రతుక చీదని పుష్కలావర్తుడు, ఆనాడు సూర్యుగారి చేతుల్లో మొహం పెట్టుకుని బావురు మన్నాడురా అబ్బాయి.

అది ఒంటెద్దు బండిరా. వయసులో వున్న ఎద్దు కాడికి కట్టబడుందిరా. వెనక యాభై బిందెలు పట్టి ఇనసరేకులతో చేసిన పెట్టె రంగయ్యబడి వుందిరా అబ్బాయి.

“అదేమిటయ్యా చిన్నపిల్లాడిలా. ఏమిస్తేనీ రుణం తీర్చుకోగలం చెప్ప”. అన్నారా సూర్యుగారు, పుష్కలావర్తుడి వీపునిమురుతూ.

అంతేరా అబ్బాయి. శ్రమకి విలువ వెనడు కట్టగలదురా.

STUDY DIRECTLY
B.A., B.Com., M.A.

- ప విద్యార్హత అవసరము లేదు.
- ఎంట్రెన్సు పరీక్ష లేదు.
- 25 సం॥లు నిండిన వారు B.A./B.Com చదువుటకు అర్హులు.
- 35 సం॥లు నిండిన వారు M.A చదువుటకు అర్హులు.
- రికార్డుజ్జ్ డిగ్రీ కనుక మై చదువులకు, ప్రమోషన్లకు, ఉద్యోగములకు ఉపయోగించును.

పూర్తి వివరములు గల ప్రొస్పెక్టస్ కై రు. 5/-లు (M.O) పంపండి.

VIJAYA INSTITUTE OF CORRESPONDENCE COURSES
 LALITHACOLONY (DABAGARDEN)
 VISAKHAPATNAM-20 RAMANA

వచ్చే చివరి దాకా రచనలు
 వ్రాసిన చివరి చివరి పనులకామంసుల బివ్వకొగం వైపు మళ్ళించే రచనలు!

అనుక్షణికం-1 (ఆంధ్రజ్యోతి సైరియల్) రూ.35/-
అనుక్షణికం-2 (ఆంధ్రజ్యోతి సైరియల్) రూ.35/-
చీకట్లగంటి చీకట్లగంటి (విజయసైరియల్) రూ.15/-
 (ప్రతి ప్రధాన వాక్యాన్ని సూక్ష్మంగా చేసిన అంతరంగ అత్రణ)

హిను జానల-1 (ఆంధ్రజ్యోతి సైరియల్) రూ.20/-
హిను జానల-2 (ఆంధ్రజ్యోతి సైరియల్) రూ.25/-
హిమోహారాగిణి రూ.1/-
 (జానలకా తను సృష్టించిన ప్రకృతి సృష్టక వ్రాసిన)

DESIRE AND LIBERATION — RS.25/-
 (ఇంత దేశంలో ఈ సృష్టించిన వెలువడిన రెండువందల వ్రాసిన మెటాఫిజికల్ సర్వనలలో ఒకటి)

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
 ఏ.వి.ఎ. రోడ్, విజయవాడ-2
 ఫోన్: 74005